

Jørgen Jørgensen: Da Landbokommissionen i Efteraaret efter mange og trange Forhandlinger var naaet til Enighed, idet der vistens en udstrakt Hensyntagen ogsaa til de Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller repræsenterer, da maatte man have Lov til at vente, at naar Lovforslag, der byggede paa de Principper, Landbokommissionen blev enig om, forelaa til Behandling her i Tinget og der fra vor Side var bragt Ofre for at vise denne Hensyntagen, da vilde man se det ærede Medlem Hr. Christmas Møller slutte op om disse Forslag. De Betæneligheder, man fra konservativ Side havde med Hensyn til Rentespørgsmaalet, da Forslaget droftedes i Efteraaret, er nu bragt til Side; i Princippet bygger de Landbolove, der nu foreligger til Vedtagelse, paa Landbokommissionens Forslag; men alligevel melder det ærede Medlem fra.

Det ærede Medlem begrunder det med, at Regeringen har knyttet Betingelser, som man fra konservativ Side ikke kan acceptere, til Gennemførelsen af disse Love. Det ærede Medlem siger med sin efterhaanden noget søgte Udtryksmaade, at der her foreligger et Pengeafpresningsforsøg over for Oppositionen. Har det ærede Medlem da helt glemt, hvorledes han i disse Aar Gang paa Gang har været med til at gennemføre Kriseforanstaltninger under den udtrykkelige Forudsætning, at der skulde tages et rimeligt Hensyn til alle Erhverv her i Landet, til alle Borgere, der var i Vanskelighed? Det kan vel ikke være saaledes, at dette Hensyn kun skal vises, naar det ærede Medlem ønsker det. Regeringen har, hver Gang omfattende Kriseforanstaltninger er gennemført, taget et rimeligt Hensyn til alle Grupper i Befolkningen, der var i Nød, og dette har hidtil faaet det ærede Medlems Tilslutning. Nu kalder det ærede Medlem det Pengeafpresning, naar der samtidig med Forslag om Støtteforanstaltninger til Landbrugserhvervet stilles Krav om Støtteforanstaltninger til Hjælp for de arbejdsløse! Det er ikke for at opnaa en særlig Betaling til Landbruget, man skal gennemføre Arbejdsløshedslove; nej, det skal man gøre, fordi det i sig selv er rigtigt, fordi det er rigtigt af Hensyn til de arbejdsløse, og fordi det er rigtigt af Hensyn til Kommunernes Økonomi.

Det ærede Medlem forbavsende mig ogsaa paa et andet Punkt. Det ærede Medlem stod her i Dag og var en stærk Beundrer af den Valutaordning, vi har, udtrykte det meget stærkt, idet han sagde, at den betød

langt mere end alle de Lovforslag, vi her behandler. For et Aar siden havde jeg ikke Indtryk af, at det ærede Medlem var lige saa begejstret for Valutaorden. Hver Gang den har været til Forhandling her i Tinget, har det ærede Medlem kritiseret den sønder og sammen. Men det er naturligvis glædeligt, at det ærede Medlem og hans Parti kan lære af Tiden, og at det ærede Medlem nu udtrykker sin uforbeholdne Anerkendelse af den Lovgivning paa dette Omraade, som Regeringen har søgt og faaet gennemført.

Det ærede Medlem siger om Hjælpen til de arbejdsløse, at man fra konservativ Side ikke indvender noget imod, at de arbejdsløse skal hjælpes. Det ærede Medlem indvender heller ikke noget imod, at Kommunerne skal støttes. Men der er den Svagthed i det ærede Medlems Stilling, at han ingen Penge har at støtte Kommunerne med. Det ærede Medlem stiller Forslag om, at den Hjælp, som han mener der bør udredes til de Folk, som har opbrugt deres Hjælp gennem Krisekasserne, kan ydes gennem Kommunerne, og at Staten bør refundere en betydelig Del deraf. Men jeg kunde ønske at vide, hvorfra det ærede Medlem vil skaffe de Midler, der er nødvendige dertil. Det ærede Medlem vil ikke udskrive direkte Skat; de indirekte Skatter; det ærede Medlem foreslaar, skal anvendes til Støtteforanstaltninger for Landbruget; hvorfra vil det ærede Medlem da skaffe de Midler, som er nødvendige til at støtte Kommunernes Økonomi, saaledes som det ærede Medlem foreslaar?

Med Hensyn til de enkelte Lovforslag, der nu er samlet i det Lovforslag, der er til Forhandling her, skal jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad jeg sagde, da disse Lovforslag tidligere var til Behandling. For Kødordningens Vedkommende mener vi, at den Ordning, der træffes nu, er en god og rimelig Fortsættelse af den Kødlov, vi har i Øjeblikket, eller i hvert Fald havde til for faa Dage siden, og som vi mener er en Nødvendighed, saaledes som Forholdene for Afsætningen i Øjeblikket er. At Slagteafgiften forhøjes til 20 Kr., har vi givet vor Tilslutning, fordi vi anser det for nødvendigt, at der skaffes tilstrækkelige Midler til Veje til den Destruktion, som Afsætningsforholdene har nødvendiggjort, og som, hvis ikke Landbrugets Økonomi skal forringes i betydelig Grad, maa fortsættes.

At der stilles Midler til Raadighed, 4 Mill. Kr., til billigt Kød til de arbejdsløse, er ogsaa i Overensstemmelse med det, vi har gjort os til Talsmænd for, baade set ud fra det Synspunkt, at det vil stimulere